

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 26 oktober 1999 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000", heeft op 29 oktober 1999 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

"het (...) programmadecreet tal van artikels bevat die onder andere uitvoering zullen geven aan de begroting 2000. Overwegende dat het begrotingsdecreet 2000 voor 31 oktober '99 bij het Vlaams Parlement moet worden ingediend, zoals gestipuleerd in art. 9 van het koninklijk besluit van 17/7/1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, is het de wens van de Vlaamse Regering het programmadecreet gelijktijdig bij het Vlaams Parlement in te dienen".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

.../...

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. De gemachtigde van de regering heeft meegedeeld dat het voorontwerp van decreet gelijktijdig voor advies is toegestuurd aan de Raad van State, aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) en aan de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR).

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben door-gemaakt - nadat m.a.w. omtrent de ontwerpteksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enz. ..., eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerpteksten heeft uitgesproken.

Er kan evenwel worden aanvaard dat met betrekking tot ontwerpen als het onderhavige, in geval van verantwoorde spoed als bedoeld in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de hiervoren vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijk voorbehoud evenwel dat, indien de raadpleging van de SERV, de MINA-raad of de VLOR aanleiding zou geven tot wijziging

.../...

van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

Het is onder dat voorbehoud dat de Raad van State omtrent het voorliggende voorontwerp van decreet advies uitbrengt.

2. Overeenkomstig de artikelen 4, 2°, en 10, § 1, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 tot regeling van de begrotingscontrole, dient de Inspectie van Financiën een gemotiveerd advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet. Volgens de gemachtigde van de regering zou dat advies niet zijn gegeven. De hierna-volgende opmerkingen worden dan ook geformuleerd onder het voorbehoud dat alsnog aan dat vormvereiste wordt voldaan.

3. De in het ontwerp opgenomen bepalingen hebben - zoals in artikel 1 wordt aangegeven - betrekking op zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden. De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

4. Het is noodzakelijk om in adviesaanvragen als de voorliggende, die betrekking hebben op omvangrijke ontwerpen waarin uiteenlopende aangelegenheden worden geregeld, verscheidene personen aan te wijzen voor het verstrekken van inlichtingen aan de Raad van State.

.../...

Het onderzoek door de Raad van State dreigt immers te worden bemoeilijkt van zodra de in de adviesaanvraag vermelde persoon zich voor het geven van inlichtingen genoodzaakt ziet te verwijzen naar andere kabinetsleden of ambtenaren, die weliswaar nauwer bij het tot stand komen van de ontworpen regeling, of onderdelen ervan, zijn betrokken, maar die niet in de adviesaanvraag worden vermeld. Zulks geldt des te meer wanneer, zoals in casu het geval is, in de adviesaanvraag om spoedbehandeling van de zaak wordt verzocht.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Hoofdstuk II - Onderwijs

Artikel 2

Artikel 128, vierde lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, werd ingevoegd bij artikel III.31 van het decreet van 18 mei 1999.

Met toepassing van artikel III.62 van het laatstgenoemde decreet zou het voormelde artikel III.31 op 1 januari 2000 in werking treden.

Aangezien de bedoeling van artikel 2 van het ontwerp er blijkbaar in bestaat de inwerkingtreding van artikel 128, vierde lid, van het decreet van 12 juni 1991, zoals ingevoegd bij artikel III.31 van het decreet van

.../...

18 mei 1999, tot 1 oktober 2000 uit te stellen, ware het meer bevorderlijk voor de rechtszekerheid indien de beoogde inwerkingtreding niet in een autonome bepaling, doch wel in een wijzigingsbepaling van artikel III.62 van het decreet van 18 mei 1999 zou worden geregeld.

Artikel 3

Het is de Raad van State niet duidelijk waarop de woorden "gewijzigd bij decreet van 18 mei 1999", in de inleidende zin van artikel 3 van het ontwerp, precies doelen, aangezien hem geen dergelijk decreet bekend is, dat artikel 130, § 6, van het decreet van 12 juni 1991, zou hebben gewijzigd.

Voorts lijkt de ontworpen bepaling als een vierde lid te moeten worden toegevoegd aan artikel 130, § 6, van het decreet van 12 juni 1991, aangezien de laatstgenoemde bepaling momenteel uit slechts drie leden bestaat.

Artikel 5

De ontworpen bepaling onder artikel 5 sluit beter aan op artikel 140, § 3, van het decreet van 12 juni 1991, dan op artikel 140, § 4, van dat decreet, dat uitsluitend betrekking heeft op het Limburgs Universitair Centrum. Het zou derhalve meer logisch zijn de ontworpen bepaling te concipiëren als een tweede lid van artikel 140, § 3, van het voormelde decreet.

.../...

Artikel 6

1. Artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999, dat artikel 159, eerste en tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991, heeft vervangen, is overeenkomstig artikel III.62, 6°, van het eerstgenoemde decreet, reeds op 1 oktober 1999 in werking getreden. In artikel 6 van het ontwerp kan bijgevolg niet worden bepaald dat artikel 159, eerste en tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991, pas op 1 januari 2001 uitwerking zal hebben.

Het door de stellers van het ontwerp nagestreefde oogmerk zou kunnen worden bereikt door artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999 in te trekken en de erin vervatte regeling met ingang van 1 januari 2001 te hernemen. Ter wille van de rechtszekerheid zou dan de verwijzing naar het voormelde artikel III.35, in artikel III.62, 6°, van het decreet van 18 mei 1999, kunnen worden geschrapt.

Een dergelijke handelwijze impliceert wel dat, wanneer de intrekking van artikel III.35 erop zou neerkomen dat wordt afbreuk gedaan aan rechten die zijn verworven op grond van de toepassing die reeds van artikel 159, eerste en tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991, zoals vervangen bij artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999, zou zijn gemaakt, er uitzonderlijke omstandigheden zullen moeten bestaan die een dergelijke handelwijze verantwoorden.

.../...

2. Onverminderd de opmerking sub 1, moet in artikel 6 worden geschreven : "..., gewijzigd bij artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999, ...".

Artikel 8

Aangezien het wellicht niet de bedoeling is van de stellers van het ontwerp om de in artikel 181bis, § 1, van het decreet van 12 juni 1991, beoogde rangschikking van de onderzoekers in vast dienstverband van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek Vlaanderen, uitsluitend op 1 oktober 2000 te laten gebeuren, worden de woorden "per 1 januari 2000" beter vervangen door de woorden "vanaf 1 oktober 2000", en niet door de woorden "op 1 oktober 2000", zoals in het ontwerp het geval is.

Artikel 9

1. In de inleidende zin van artikel 9 moet ook het wijzigende decreet van 19 december 1998 worden vermeld.

2. Artikel 9, 1°, moet aanvangen als volgt :

"1° de woorden '1999 gelijk aan 19.396,1 miljoen frank' worden vervangen door ...";.

.../...

Artikel 12

1. In het ontworpen artikel 206, § 2, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, wordt melding gemaakt van "het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen". Zoals door de gemachtigde van de regering werd bevestigd, betreft het een nieuw op te richten orgaan. De decreetgever zou dan ook minstens een duidelijke omschrijving moeten geven van de taken van dat college en van het statuut van de leden die ervan deel uitmaken. Ook zouden de minimale werkingsregels moeten worden weergegeven, waardoor het bijvoorbeeld zou mogelijk worden uit te maken wie het initiatief tot het bijeenroepen van het college kan nemen.

2. Luidens het ontworpen artikel 206, § 2, tweede lid, worden in het huishoudelijk reglement van het college van algemeen directeurs de criteria bepaald voor de verdeling van de investeringsmiddelen. De enige begrenzing - wat de in aanmerking te nemen criteria betreft - die de decreetgever aanbrengt aan deze ruime delegatie van bevoegdheid aan het college, bestaat erin dat het huishoudelijk reglement moet rekening houden "met de in het verleden toegekende middelen". Ook is er het feit dat het huishoudelijk reglement dient te worden bekrachtigd door de Vlaamse regering. Eén en ander doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat de betrokken delegatie vergaand is en dat het college terzake toch een aantal minimale criteria zou moeten hanteren die door de decreetgever of - bij delegatie - door de Vlaamse regering, zijn bepaald.

.../...

3. Luidens het ontworpen artikel 206, § 3, oefent de commissaris-coördinator "toezicht" uit op de beslissingen van het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen. De gemachtigde van de regering verwees, wat het beoogde toezicht betreft, naar de bepalingen van het voormelde decreet van 13 juli 1994, waarin de bevoegdheden van de commissaris-coördinator worden beschreven. De stellers van het ontwerp zullen erover moeten oordelen of het, ter wille van de duidelijkheid, geen aanbeveling verdient om in de ontworpen bepaling uitdrukkelijk te refereren aan het artikel van het decreet van 13 juli 1994, waarin de beoogde toezichtsbevoegdheid nader wordt omschreven.

Artikel 16

In de inleidende zin van artikel 16 van het ontwerp moet worden vermeld dat het te vervangen artikel 340ter, § 1, van het decreet van 13 juli 1994, werd ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998.

Ook in de artikelen 17 en 18 van het ontwerp moet naar het decreet van 14 juli 1998 worden verwezen.

Artikel 21

1. Men schrijve in artikel 21, § 2, van het ontwerp : "... in de zin van artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 17 juli 1991;".

.../...

2. Aan het in artikel 21 van het ontwerp bedoelde begrotingsfonds wordt "een deel van de inschrijvingsgelden van het deeltijds kunstonderwijs toegewezen zoals bepaald door de Vlaamse regering". Het valt te betwijfelen of een dergelijke bepaling voldoende precies is om te voldoen aan het voorschrift van artikel 45, § 1, eerste lid, van de voormelde gecoördineerde wetten, naar luid waarvan "een organieke wet begrotingsfondsen (kan) oprichten door voor uitgaven, waarvan zij het voorwerp vaststelt, sommige op de Rijksmiddelenbegroting aangerekende ontvangsten te bestemmen".

Artikel 26

1. Door de gemachtigde van de regering werd verduidelijkt dat artikel 26 van het ontwerp een bepaling is met een louter administratief karakter in verband met de registratie en de verdeling van de betalingskredieten. Volgens die uitleg is het dus niet zo dat in artikel 26 in een afwijkende regeling wordt voorzien voor het vaststellen van de criteria voor het verdelen van de middelen voor kleine infrastructuurwerken. Een dergelijke regeling ware trouwens zaak van de bijzondere decreetgever.

De woorden "de verdeling van de investeringsdotatie" in artikel 26, zouden evenwel kunnen doen twijfelen aan de zo-even vermelde, beperkte draagwijdte van het artikel. Daarom zou het aanbeveling verdienen dat op een meer expliciete manier wordt aangegeven dat de bevoegdheid van de scholengroepen beperkt blijft tot de vastlegging van

.../...

de hun toegewezen middelen, d.w.z. tot het bepalen van de concrete aanwending van de uitgaven waartoe ze zijn gemachtigd, op basis van de door het centrale niveau van het Gemeenschapsonderwijs vastgestelde verdelingscriteria.

2. Het vastleggen van de hun toegewezen middelen is volgens de gemachtigde van de regering uitsluitend zaak van de scholengroepen. De stellers van het ontwerp zullen er derhalve moeten over oordelen of de woorden "op voorstel van de scholengroepen", in artikel 26 van het ontwerp, voldoende aansluiten op de aldus omschreven bevoegdheid van de scholengroepen.

Hoofdstuk III - Jeugdwerkbeleid

Artikel 27

Men schrijve "vervangen bij het decreet van 20 december 1996" in plaats van "gewijzigd bij de decreten van 22 november 1995, 20 december 1995 en 20 december 1998".

Hoofdstuk IV - Schade aan het wegdek wegens gewichts-overschrijding

Artikel 28

Luidens het ontworpen artikel 56, tweede lid, van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot

.../...

begeleiding van de begroting 1999, vallen de houders van een vergunning voor uitzonderlijk vervoer, bedoeld in artikel 48 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, niet onder het in artikel 56, eerste lid, bedoelde verbod op voorwaarde dat zij vooraf een forfaitaire bijdrage betalen aan het Vlaams Infrastructuurfonds. Zoals wordt bevestigd in de memorie van toelichting is die forfaitaire bijdrage bedoeld als vergoeding voor de schade welke aan het wegdek wordt veroorzaakt door het uitzonderlijk vervoer.

Er moet in dat verband worden opgemerkt dat artikel 84.4 van het voornoemde koninklijk besluit van 1 december 1975 reeds voorziet in de verplichting voor de houder van een vergunning voor uitzonderlijk vervoer om de schade en de kosten te betalen die uit het uitzonderlijk vervoer kunnen voortvloeien.

Aangezien de gewesten evenwel, op grond van artikel 6, § 1, X, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wat de openbare werken en het vervoer betreft, bevoegd zijn inzake "de wegen en hun aanhorigheden" (1), moet het voornoemde artikel 48.4 - volgens een bevoegdheidsconforme interpretatie - zo gelezen worden dat de erin bedoelde schade en kosten geen

(1) Die bevoegdheid is in de parlementaire voorbereiding uitgelegd als een "beheersbevoegdheid in de ruime zin" en heeft i.h.b. betrekking op "het beheer en het onderhoud" van de wegen (zie Parl. St., Kamer, B.Z. 1988, nr. 516-1, p. 13).

betrekking hebben op de openbare weg, de kunstwerken en de aanhorigheden ervan.

Artikelen 29 tot 31

1. Wijzigingsbepalingen die betrekking hebben op één enkel artikel van de te wijzigen regeling, dienen in één enkel artikel van de wijzigende regeling te worden opgenomen.

Aangezien de artikelen 29, 30 en 31 van het ontwerp beogen wijzigingen aan te brengen in artikel 59 van het decreet van 19 december 1998, moeten ze in één artikel worden samengebracht.

Dezelfde opmerking geldt voor de artikelen 32 tot 42 van het ontwerp, die alle betrekking hebben op artikel 60 van het decreet van 19 december 1998.

2. De wijziging welke artikel 30 van het ontwerp beoogt aan te brengen in artikel 59, § 3, derde lid, van het decreet van 19 december 1998 strekt er volgens de memorie van toelichting toe te verduidelijken wat het lot is van een onmiddellijk geïnde en geconsigneerde administratieve geldboete in de hypothese dat de procureur des Konings beslist te vervolgen. De ontworpen regeling komt hierop neer dat de beslissing van de procureur des Konings om te vervolgen weliswaar de mogelijkheid doet vervallen om een administratieve geldboete op te leggen, maar dat niettemin de onmiddellijk geïnde geldboete geconsigneerd blijft.

.../...

De ontworpen wijziging heeft tot gevolg dat er een ongelijkheid wordt gecreëerd ten nadele van degenen die onmiddellijk hebben betaald en ten voordele van degenen die geweigerd hebben vrijwillig te consigneren omdat aan deze laatsten, in het geval dat de procureur des Konings beslist heeft te vervolgen, niet meer een administratieve geldboete kan worden opgelegd, zelfs indien zou blijken dat achteraf de strafvordering is verjaard.

Artikel 37

Dit artikel beoogt in artikel 60, § 3, eerste en derde lid, van het voornoemde decreet van 19 december 1998, de woorden "Vlaamse regering" telkens te vervangen door "Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken". Ook in het ontworpen artikel 60, § 3, tweede en vierde lid (artikelen 38 en 40 van het ontwerp) en in het ontworpen artikel 60ter, § 3 (artikel 44 van het ontwerp) worden opdrachten aan de minister gegeven in plaats van aan de Vlaamse regering.

Overeenkomstig artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, is het de gewestregering als zodanig die de verordeningen maakt en de besluiten neemt die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn. Uit de artikelen 68, 69 en 87, § 1, van diezelfde bijzondere wet volgt dat de gewestregering zelf haar werkwijze regelt, dat zij, onverminderd de door haar zelf toegestane delegaties, collegiaal beraadslaagt en dat het uitsluitend haar toekomt de organisatie en de werking van haar diensten te regelen.

.../...

De voornoemde bepalingen van de bijzondere wet staan eraan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de verdeling van de bevoegdheden in de schoot van de Vlaamse regering en dat hij met andere woorden aan bepaalde leden van de regering beslissingsbevoegdheid toekent met betrekking tot door hem aangewezen materies.

Artikel 37 moet derhalve uit het ontwerp worden weggelaten.

De ontworpen artikelen 60, § 3, tweede en vierde lid, en 60ter, § 3, moeten worden aangepast in die zin dat aan de Vlaamse regering opdrachten worden gegeven, en niet aan de Vlaamse minister bevoegd voor de openbare werken.

Artikel 39

Luidens het ontworpen artikel 60, § 3, derde lid, vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend, indien de Vlaamse regering geen beslissing heeft genomen binnen drie maanden nadat het beroep werd ingesteld.

Omwille van de rechtszekerheid voor de overtreder of de werkgever, verdient het aanbeveling de ontworpen bepaling derwijze aan te vullen dat ze bepaalt dat de administratieve geldboete vervalt "indien geen beslissing van de Vlaamse regering is ter kennis gebracht van de overtreder of de werkgever binnen de termijn van drie maanden nadat het beroep is ingesteld".

.../...

Artikel 42

Het ontworpen artikel 60, § 3bis, bepaalt dat de volledige procedure, zowel in eerste aanleg als in beroep, in het Nederlands verloopt.

Op het vlak van de regeling inzake het gebruik der talen valt het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap onder de toepassing van de bepalingen van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen i.v.m. de gecentraliseerde (en gedecentraliseerde) diensten van de Vlaamse regering "waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap ... bestrijkt" (artikel 35 van de gewone wet).

Uit artikel 36, § 1, 1°, van de gewone wet van 9 augustus 1980 volgt dat de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap het Nederlands als bestuurs taal gebruiken. Artikel 36, § 2, bepaalt echter dat, m.b.t. de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op die diensten de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. Hieruit volgt dat, overeenkomstig de artikelen 12, derde lid, en 25, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die diensten in hun betrekkingen met particulieren het Nederlands of het Frans moeten gebruiken, naargelang de keuze die de particulier zelf gemaakt heeft.

In zoverre de ontworpen bepaling voorschrijft dat particulieren zich in alle gevallen in het Nederlands tot

.../...

het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap moeten wenden, zonder terzake rekening te houden met de afwijkende regeling waarop inwoners van de taalgrens- en de randgemeenten zich kunnen beroepen, is ze strijdig met artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980.

De conclusie is dan ook dat artikel 42 uit het ontwerp moet worden weggelaten. Overeenkomstig artikel 36, §§ 1 en 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 kan (en mag) het bestuur immers geen rekening houden met een verzoek dat gesteld is in een andere taal dan het Nederlands of - in de overeenstemmende hypothese - het Frans.

Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 60ter, § 4, eerste lid (artikel 44 van het ontwerp).

Artikel 43

1. Luidens het ontworpen artikel 60bis, § 1, tweede lid, moet door de overtreder een som in consignatie worden gegeven, bestemd om de eventuele geldboete, de forfaitaire bijdrage bedoeld in artikel 58, § 1, van het decreet van 19 december 1998, de gerechtskosten en de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden te dekken.

Het Vlaamse Gewest is niet bevoegd om te bepalen dat het te consignerende bedrag ook moet strekken tot waarborg voor de betaling van de gerechtskosten en van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

.../...

De Vlaamse decreetgever kan in deze aangelegenheid niet normerend optreden. Het vorderen van bedragen tot dekking van de kosten van een gerechtelijke procedure en haar gevolgen, is een aangelegenheid die behoort tot de residuaire bevoegdheid van de federale overheid (1).

2. Het ontworpen artikel 60bis, § 2, voorziet in een specifieke procedure van inhouding en machtiging tot inbeslagneming van het door de overtreder bestuurde voertuig tot wanneer de sommen bepaald in paragraaf 1 van dit artikel in consignatie zijn gegeven en het bewijs geleverd wordt dat de eventuele bewaringskosten van het voertuig zijn betaald.

De in dit artikel bedoelde maatregelen van "inhouding" en "machtiging tot inbeslagneming" zijn geen maatregelen van controle en bewaring. Ze zijn evenmin maatregelen van administratieve politie (beveiligingsmaatregelen) om gevaarlijke voorwerpen uit het verkeer te houden. Ze hebben ook niet tot doel bewijsmateriaal te verzamelen en te bewaren, zoals het geval is met de inbeslagneming voorgeschreven bij de artikelen 35 en volgende van het Wetboek van Strafvordering.

In werkelijkheid zijn de ontworpen maatregelen veeleer een dwangmiddel voor de overheid om de betaling van het te consignerende bedrag te verkrijgen. In dat geval moet in beginsel de beslagprocedure worden gevolgd zoals voorgeschreven in het Gerechtelijk Wetboek.

(1) Deze aangelegenheid behoort niet tot de strafrechtelijke bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten, zoals bepaald in artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Tenzij het Vlaamse Gewest zich kan beroepen op artikel 10 van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, moet het onbevoegd worden geacht om in een dergelijke (afwijkende) beslagprocedure te voorzien.

Opdat in casu een beroep kan worden gedaan op artikel 10 van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, moet - overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Arbitragehof - worden aangetoond dat de ontworpen bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van een aan het Vlaamse Gewest uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheid, dat de federale aangelegenheid die aldus wordt betreden zich leent tot een gedifferentieerde regeling, en dat de weerslag op die federale aangelegenheid marginaal is.

Deze opmerking geldt mutatis mutandis ook voor het bepaalde in de ontworpen artikelen 60ter, § 5, tweede lid, 60quater, eerste lid, 2°, en 60quinquies, § 2, tweede lid (artikelen 44 tot 46 van het ontwerp).

Artikel 44

1. In fine van het ontworpen artikel 60ter, § 1, schrijve men "artikel 60bis, § 1, tweede lid," in plaats van "artikel 60bis, § 1, derde lid".

Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 60quater, eerste lid, 1° (artikel 45 van het ontwerp) en voor het ontworpen artikel 60quinquies, § 1 (artikel 46 van het ontwerp).

.../...

2. In het ontworpen artikel 60ter, § 2, eerste lid, moet worden verwezen naar "artikel 60bis, § 1, eerste lid" in plaats van naar "artikel 60bis, § 1, tweede lid".

Artikel 46

Het ontworpen artikel 60quinquies, § 1, bepaalt onder meer dat de eventuele bewaringskosten ten laste van de Staat vallen. Die bepaling moet worden geschrapt. De Vlaamse decreetgever is niet bevoegd bewaringskosten ten laste van de Belgische Staat te leggen.

Hoofdstuk V - DAB Catering

Artikel 47

De woorden "bedoeld in artikel 140 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende de coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit" moeten worden vervangen door "bedoeld in artikel 140 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991".

Hoofdstuk VI - Successierechten

Artikel 48

Ter wille van de duidelijkheid zou artikel 48 van het ontwerp moeten worden geconcipieerd als een wijzigingsbepaling van artikel 60bis van het Wetboek der Successierechten.

.../...

Daarbij moet dan in artikel 60bis, § 1, van dat Wetboek worden bepaald dat, in afwijking van de artikelen 48 en 48² ervan, geen successierecht geheven wordt op de netto-waarde van de activa en de aandelen die in die paragraaf worden beschreven.

Tevens zal dan, waar nodig in artikel 60bis, van het Wetboek, het woord "vermindering" telkens moeten worden vervangen door het woord "vrijstelling".

Hoofdstuk VII - Kustactieplan

Artikel 49

1. In tegenstelling tot wat in artikel 63, § 1, van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, ten aanzien van de reeds lopende projecten het geval is, wordt in het ontworpen artikel 63, § 4, niet vermeld wie de rechthebbenden zijn van de in die bepaling bedoelde projecten, noch wat het maximaal bedrag is van de betrokken subsidies.

Naar het zeggen van de gemachtigde van de regering is nog niet bekend welke projecten met toepassing van het ontworpen artikel 63, § 4, zullen worden gesubsidieerd (1),

(1) Het zou, volgens de gemachtigde van de regering, om nieuwe projecten moeten gaan en niet om de verlenging van projecten die reeds worden opgesomd in artikel 63, § 1, van het decreet van 19 december 1998. Die bedoeling zou duidelijker tot uitdrukking moeten worden gebracht in de tekst van het ontwerp.

en verklaart zulks waarom in de ontworpen bepaling niet reeds de gegevens zijn opgenomen die in artikel 63, § 1, van het decreet worden vermeld. Hoe dan ook moet het bedrag van de beoogde subsidies, overeenkomstig artikel 12, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, kunnen worden afgeleid uit de organieke decretale regeling, dan wel uit een speciale bepaling in de algemene uitgavenbegroting van het overeenkomstige begrotingsjaar.

2. Uit de verwijzing naar "de begrotingen van de jaren 2000 tot en met 2004" lijkt te moeten worden afgeleid dat de ontworpen bepaling een organieke regeling in het leven wil roepen.

Vraag is derhalve of de stellers van het ontwerp niet beter zouden opteren voor het tot stand brengen van een autonome regeling, waarbij niet langer wordt verwezen naar de subsidieregeling die in artikel 63, § 1, van het decreet van 19 december 1998 voor de begrotingsjaren 1997 tot 1999 wordt beschreven.

Zulks zou dan inhouden dat het ontworpen artikel 63, § 4, van het decreet van 19 december 1998 wordt omgewerkt tot een autonome bepaling en dat, in de plaats van de algemene verwijzing naar "dezelfde voorwaarden" als die van artikel 63, van het decreet, die nu in de ontworpen bepaling voorkomt, een omschrijving wordt gegeven van de aan de projecten ten grondslag liggende doelstellingen. Tevens kan dan in die bepaling de bevoegdheid van de Vlaamse regering worden geregeld om de projecten te selecteren op

.../...

grond van door haar vast te stellen selectiecriteria en kan de Vlaamse regering worden opgedragen de rechthebbenden van de subsidies aan te wijzen en de beschikbare middelen te verdelen op grond van door haar te bepalen criteria.

3. Indien niet wordt ingegaan op de sub 2 gedane suggestie tot het uitwerken van een autonome bepaling, dienen nog de volgende twee opmerkingen te worden gemaakt.

3.1. Het is niet duidelijk of het toevoegen van projecten aan de lijst die is opgenomen in artikel 63, § 1, van het decreet van 19 december 1998, voor de Vlaamse regering daadwerkelijk de bevoegdheid inhoudt om het voormelde artikel 63, § 1, te wijzigen, dan wel of de beoogde toevoeging uitsluitend kan gebeuren door middel van een autonoom besluit van de Vlaamse regering. De eerste hypothese verdient alvast vanuit wetgevingstechnisch oogpunt geen aanbeveling. Hoe dan ook doen de stellers van het ontwerp er goed aan terzake voor een grotere duidelijkheid te zorgen.

3.2. De ontworpen bepaling zou een nieuw artikel 63, § 4, van het decreet van 19 december 1998 worden, terwijl het bestaande artikel 63, § 4, zou worden vernummerd tot artikel 63, § 5. Aangezien evenwel in het bestaande artikel 63, § 4, wordt bepaald dat "dit artikel (...) uitwerking (heeft) met ingang vanaf 1 januari 1997", lijkt het overbodig deze bepaling te handhaven. Het behoud van artikel 63, § 4, kan trouwens tot enige dubbelzinnigheid aanleiding geven, ermee rekening houdend dat de ontworpen bepaling enkel op de begrotingsjaren 2000 en volgende betrekking heeft.

.../...

Indien derhalve voor een wijzigingsbepaling van artikel 63 van het decreet van 19 december 1998 wordt geopteerd, kan met een vervanging van artikel 63, § 4, worden volstaan, zonder dat zulks tot een verdere her-nummering van de onderscheiden paragrafen van dat artikel moet aanleiding geven.

Hoofdstuk VIII - Sociaal Impulsfonds

Artikelen 50 en 51

1. De in de memorie van toelichting gegeven verduidelijking bij artikel 50 van het ontwerp, toont de noodzaak aan van een deugdelijke en in de tijd onbeperkte organieke regeling, waarbij de Vlaamse regering zou worden gemachtigd de beoogde aangelegenheid te regelen. Artikel 12, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, en de speciale bepaling van de algemene uitgavenbegroting welke de toepassing van dat artikel impliceert, bieden in beginsel slechts een tot het lopende begrotingsjaar beperkte machtiging voor het tot stand brengen van uitvoeringsbesluiten in de betrokken materie.

2. Als gevolg van de opheffing van artikel 3, § 3, van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, door artikel 50 van het ontwerp, zullen sommige van de interne verwijzingen naar de op te heffen bepaling, die in dat decreet voorkomen, moeten worden aangepast (zo bijvoorbeeld in artikel 3, § 5, van het decreet).

.../...

3. Aangezien de artikelen 50 en 51 van het ontwerp wijzigingen beogen aan te brengen in eenzelfde artikel van het decreet van 14 mei 1996, dienen die artikelen, overeenkomstig de regelen van de wetgevingstechniek, in één enkele wijzigende bepaling te worden samengevoegd, waarbij eerst de vervanging van artikel 3, § 2, tweede lid, van het decreet, wordt geregeld, en vervolgens de opheffing van artikel 3, § 3, ervan.

Onverminderd deze opmerking, dient in de inleidende zin van artikel 51 van het ontwerp in ieder geval het woord "luik" te worden geschrapt.

Hoofdstuk IX - Energie

Artikel 52

De memorie van toelichting doet ervan blijken dat de kosten die zijn verbonden aan de gratis levering van elektriciteit, zoals bedoeld in artikel 52 van het ontwerp, volledig worden gedragen door de elektriciteitsproducenten. Teneinde omtrent die bedoeling geen onzekerheid te laten bestaan, verdient het aanbeveling zulks uitdrukkelijk in de tekst van het ontworpen artikel 5bis van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening te vermelden, temeer daar in deze laatste bepaling blijkbaar enkel sprake is van verplichtingen van de gemeentelijke regies, intercommunales en andere maatschappijen die instaan voor de openbare elektriciteitsdistributie.

.../...

Hoofdstuk X - GrondwaterbeheerArtikel 53Algemene opmerking

Artikel 53 van het ontwerp strekt ertoe hoofdstuk IVbis van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer in zijn geheel te vervangen. De formeel volledig nieuwe artikelen 28ter tot 28quater decies verschillen evenwel inhoudelijk slechts op een relatief beperkt aantal punten van de vigerende bepalingen van hoofdstuk IVbis. Naast een aantal taalkundige wijzigingen en herformuleringen (1), zijn de belangrijkste nieuwe bepalingen terug te vinden in de ontworpen artikelen 28ter, §§ 5 en 6, 28septies, §§ 4 en 5, 28novies, § 4, 28undecies, §§ 1, 2 en 3, en 28duodecies, §§ 3 en 4.

Die nieuwe bepalingen hebben inzonderheid betrekking op :

- de overdracht van de bevoegdheid voor het vestigen, het innen en het invorderen van de grondwaterheffing van de

(1) Het is niet altijd duidelijk welke de draagwijdte is van die taalkundige aanpassingen, noch of het om een echte verbetering gaat. Zo worden bijvoorbeeld in artikel 28ter, § 2, 4°, a), de woorden "bouwkundige werken" vervangen door "bouwkundige verwerkingen". In het ontworpen artikel 28quater is sprake van de hoeveelheid grondwater of de waterbalans die "bekend" is, terwijl in de vigerende tekst de term "gekend" wordt gebruikt en in artikel 28novies, § 1, 2°, worden de woorden "de vormgebreken ... te verhelpen" vervangen door "de vormgebreken ... aan te passen".

Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (AMINAL) naar de Vlaamse Milieumaatschappij;

- het afstemmen van de regels inzake de grondwaterheffing op de regeling betreffende de afvalwaterheffing opgenomen in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
- het beter afstemmen van de bezwaarprocedure op de federale regeling inzake de inkomstenbelastingen;
- en het invoeren van een meer doorgedreven onderscheid tussen heffingsverhogingen en andere administratieve geldboeten.

Bijzondere opmerkingen

Inleidende zin van artikel 53

De inleidende zin van artikel 53 dient als volgt te worden geredigeerd :

"De bepalingen (1) van hoofdstuk IVbis van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 1997, worden vervangen als volgt :".

(1) Schrijft men dat "Hoofdstuk IVbis" wordt vervangen, dan moet in de ontworpen tekst ook de vermelding "Hoofdstuk IVbis" en het opschrift van het hoofdstuk worden opgenomen.

Ontworpen artikel 28ter

1. Luidens de ontworpen paragraaf 5 van dit artikel moet "de Vlaamse Milieumaatschappij" in de ontworpen bepalingen "de Maatschappij" worden genoemd en moet in plaats van de woorden "de heffing op de winning van grondwater" de term "de heffing" worden gebruikt.

Er dient met betrekking tot die bepalingen te worden opgemerkt dat reeds in paragraaf 1, inleidende zin, sprake is van "een heffing op de winning van grondwater" en dat de term "de Maatschappij" al voorkomt in paragraaf 2, 7°, b). Het zou dan ook logischer zijn in paragraaf 1, inleidende zin, te schrijven "Aan een heffing op de winning van grondwater, hierna "heffing" te noemen, ..." en in paragraaf 2, 7°, b), de woorden "de Maatschappij" te vervangen door "de Vlaamse Milieumaatschappij, hierna "de Maatschappij" te noemen".

2. In paragraaf 2, 7°, b), in fine, moeten de woorden "hydrografisch attest" worden vervangen door "hydrologisch attest".

Ontworpen artikel 28quater

In paragraaf 1, tweede lid, van dit artikel moet worden geschreven "die vanaf het heffingsjaar 1998 de waarde heeft die is aangegeven ..." in plaats van "die vanaf het heffingsjaar 1998 de waarde die is aangegeven ...".

.../...

Ontworpen artikel 28quinquies

In paragraaf 3 van dit artikel dienen de woorden "De in het eerste lid opgelegde verplichtingen" te worden vervangen door "De in § 1 opgelegde verplichtingen".

Ontworpen artikel 28undecies

In paragraaf 3, 2° en 3°, van dit artikel moeten de woorden "bepaald in artikel 28undecies, § 1" telkens worden vervangen door "bepaald in § 1".

Ontworpen artikel 28duodecies

In paragraaf 1, eerste lid, van dit artikel moeten de woorden "op wiens goederen het heffingsbiljet wordt ingevorderd" worden vervangen door "op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd".

Ontworpen artikel 28quater decies

1. In paragraaf 1 van dit artikel wordt tweemaal verwezen naar de regels betreffende de "vestiging" inzake rijksinkomstenbelastingen. De woorden "alsmede de vestiging" dienen te worden weggelaten.

.../...

2. Luidens paragraaf 2 schort het indienen van een bezwaarschrift of een vordering in rechte de verplichting tot betaling van de heffing en de eventueel verschuldigde administratieve geldboete of heffingsverhoging niet op "onder voorbehoud van ... artikel 410 van het Wetboek van (de) Inkomstenbelastingen 1992".

Luidens het voornoemde artikel 410 wordt, in geval van bezwaar of van een vordering in rechte, de betwiste aanslag in hoofdsom, opcentiemen en verhogingen, vermeerderd met de daarop betrekking hebbende intresten, beschouwd als zekere en vaststaande schuld in de mate dat hij overeenstemt met het bedrag van de aangegeven inkomsten.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de verwijzing naar artikel 410 van het WIB 1992 ertoe strekt te verduidelijken "dat enkel het onbetwistbaar verschuldigd gedeelte kan worden ingevorderd". Die bedoeling komt onvoldoende tot uiting in de ontworpen bepaling : in plaats van te bepalen dat de verplichting tot betaling niet wordt opgeschort "onder voorbehoud van artikel 410", zou moeten worden bepaald dat het indienen van een bezwaarschrift of het instellen van een vordering in rechte niet verhindert dat de aanslag wordt ingevorderd in zoverre hij als een zekere en vaststaande schuld kan worden beschouwd "onder de voorwaarden bepaald in artikel 410 van het WIB 1992". Overigens zou het de transparantie van de ontworpen bepaling ten goede komen, indien, in plaats van een verwijzing naar het WIB 1992, de regeling waarnaar wordt verwezen met zoveel woorden in de ontworpen bepaling zou worden uitgeschreven.

.../...

Ontworpen bijlage

Na het ontworpen artikel 28quater decies wordt ook een "bijlage bij het decreet van 24 januari 1984 ..." in het ontwerp opgenomen, welke kennelijk in de plaats moet komen van de bijlage bedoeld in artikel 28quater, § 1, van dat decreet.

Er moet in dat verband in de eerste plaats worden opgemerkt dat de vervanging van die bijlage het voorwerp moet zijn van een afzonderlijk artikel van het ontwerp.

Vervolgens moet erop worden gewezen dat de nieuwe bijlage slechts op één punt verschilt van de vigerende, namelijk wat de bepaling onder punt 28 betreft. Het in het ontwerp op te nemen wijzigingsartikel zou zich derhalve kunnen beperken tot de vervanging van dat punt 28. Gelet op het bepaalde in het ontworpen artikel 28quater, tweede lid, luidens hetwelk de sociaal-economische correctiefactor CSE geldt "vanaf heffingsjaar 1998" (en niet voor dat heffingsjaar alleen), wordt gesuggereerd in de derde kolom van de bijlage de vermelding "Correctiefactor CSE Heffingsjaar 1998" te vervangen door "Correctiefactor CSE".

Hoofdstuk XII - Vlaams Gemeentefonds

Artikel 55

Artikel 15, § 2, van het decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot begeleiding en aanpassing van de begroting 1994 bepaalt dat, voor de aanpassing van het

.../...

bedrag van de werkingsmiddelen toegekend aan natuurlijke en rechtspersonen op grond van een wettelijke, decretale of reglementaire regeling, "het prijsindexcijfer voorzien in § 1 beperkt (wordt) tot 75 % van dit prijsindexcijfer".

Artikel 55 van het ontwerp strekt ertoe die beperking van de indexering vanaf het begrotingsjaar 2000 op te heffen wat de dotaties betreft van het Vlaams Gemeentefonds en het Vlaams Provinciefonds.

Wat het Vlaams Gemeentefonds betreft, lijkt dit een overbodige bepaling te zijn. Uit artikel 15, § 1, tweede lid, van het decreet van 6 juli 1994 blijkt immers dat het eerste lid van die paragraaf 1 (waarin voorzien wordt in de vervanging van de indexering op basis van de index van de consumptieprijzen door de indexering op basis van het prijsindexcijfer) niet van toepassing is op het Vlaams Gemeentefonds. De beperking van de indexering tot 75 % van het prijsindexcijfer bedoeld in paragraaf 2 van datzelfde artikel 15 is dus evenmin van toepassing (geweest) op het Vlaams Gemeentefonds.

Artikel 56

Dit artikel strekt ertoe de artikelen 24 en 25 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 op te heffen.

De voornoemde artikelen 24 en 25 zijn evenwel geen autonome bepalingen, doch wijzigende bepalingen. Meer bepaald heeft het voornoemde artikel 24 een wijziging aangebracht in artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990

.../...

tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest. Het voornoemde artikel 25 heeft wijzigingen aangebracht in artikel 6 van het decreet van 7 november 1990 tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds.

Om die wijzigingen ongedaan te maken moeten niet de wijzigende bepalingen (de artikelen 24 en 25 van het decreet van 19 december 1998) worden opgeheven, maar moeten in het gewijzigde artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 en in het gewijzigde artikel 6 van het decreet van 7 november 1990 de bepalingen worden opgeheven of gewijzigd welke daarin werden ingevoegd door de voornoemde artikelen 24 en 25 van het decreet van 19 december 1998. De opheffing van een wijzigingsbepaling heeft immers niet tot gevolg dat de gewijzigde regeling in haar voorheen bestaande, ongewijzigde redactie herleeft. Een dergelijke opheffing heeft gewoon geen gevolgen, behalve als ze aan de inwerkingtreding van de wijzigingsbepaling voorafgaat, wat hier niet het geval is : de wijzigende bepaling is immers "uitgewerkt" zodra de wijziging die ze bevat, is aangebracht in de te wijzigen tekst. De opheffing van een wijzigende bepaling heeft m.a.w. niet tot gevolg dat iets verandert aan de wijzigingen welke ze heeft aangebracht in de te wijzigen bepalingen.

.../...

Hoofdstuk XIII - DAB Grondfonds

Artikel 57

Artikel 144 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, waaraan wordt gerefereerd in artikel 57 van het ontwerp, treedt pas op 1 mei 2000 in werking. Het laatstgenoemde artikel kan derhalve niet voor die datum in werking treden.

Het zou trouwens meer logisch zijn indien het bepaalde in artikel 57 van het ontwerp zou worden ingevoegd in artikel 144 van het decreet van 18 mei 1999.

Hoofdstuk XIV - Welzijn

Artikel 58

Artikel 58 van het ontwerp strekt ertoe de erkenningen van de centra voor geestelijke gezondheidszorg, verleend met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 1988 inzake de erkenning en de subsidiëring van de centra voor geestelijke gezondheidszorg, te verlengen tot 30 september 2000.

Aangezien echter de besluiten op grond waarvan de bestaande centra werden erkend, vanaf 1 januari 2000 worden opgeheven krachtens artikel 36 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg, zouden de centra waarvan de erkenning wordt verlengd tot 30 september 2000, zich alsnog in een juridisch onzekere toestand

.../...

bevinden wat betreft hun erkenningsvoorwaarden, hun programmatie en hun financiering.

Het verdient dan ook aanbeveling de opheffing van de besluiten bedoeld in artikel 36 van het decreet van 18 mei 1999 uit te stellen tot 1 oktober 2000, in plaats van de bestaande erkenningen bij decreetsbepaling te verlengen tot 30 september 2000.

Het kan daartoe volstaan de inleidende zin van artikel 36 te vervangen als volgt : "Opgeheven worden met ingang van 1 oktober 2000 :"

Artikel 60

De woorden "of waarvoor een fundamentele herziening van de regelgeving die verder reikt dan een aanpassing aan de bepalingen van dit decreet" zijn te vaag en dienen nader te worden gepreciseerd, minstens in de memorie van toelichting.

Artikel 61

De eerste volzin van het ontworpen artikel 24 is enkel een herhaling van de bestaande tekst van artikel 24, eerste lid, van het decreet van 30 maart 1999. Het verdient derhalve aanbeveling de wijziging van artikel 24 te beperken tot een vervanging van het tweede en het derde lid van dit artikel door een bepaling die luidt als volgt :

.../...

"Voor elk van de overige bepalingen van dit decreet stelt de Vlaamse regering de datum van inwerkingtreding vast.".

Hoofdstuk XV - Monumenten en landschappen

Artikelen 62 en 63

Deze artikelen hebben een louter individuele strekking. Ze voeren geen algemene norm in die voor herhaalde toepassing vatbaar is. Bijgevolg missen ze het normatief karakter dat vereist is opdat de afdeling wetgeving erover advies zou kunnen geven.

Artikel 64

Zoals dit artikel geformuleerd is, strekt het ertoe terugwerkende kracht te geven aan artikel 7, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten. Uit de memorie van toelichting kan evenwel worden afgeleid - en de gemachtigde van de regering heeft bevestigd - dat het de bedoeling is die terugwerkende kracht te verlenen aan artikel 8, § 2, van het voornoemde besluit van 5 april 1995, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat met de ontworpen bepaling wordt beoogd de uitbetaling mogelijk te

.../...

maken van negen welbepaalde restauratiepremies voor bijkomende werkzaamheden. In plaats van bij algemene regel terugwerkende kracht te verlenen aan een reglementaire bepaling, zou de decreetgever zich in die omstandigheden ertoe kunnen beperken machtiging te verlenen tot uitbetaling van de bedoelde premies.

De Grondwet verzet zich niet tegen het verlenen van terugwerkende kracht, voorzover geen inbreuk wordt gemaakt op in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissingen of op het gelijkheidsbeginsel. Of dit in casu al dan niet het geval is, kan de Raad van State niet beoordelen bij gebreke van inzicht in de feitelijke situaties waarop de ontworpen bepaling toepassing vindt.

Artikelen 65 en 66

Deze artikelen hebben een louter individuele strekking en missen dus het normatief karakter dat vereist is opdat de afdeling wetgeving er kennis kan van nemen. Ze hebben bovendien betrekking op domeinverrichtingen. Overeenkomstig artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moeten ze ook om die reden niet voor advies worden voorgelegd aan de afdeling wetgeving.

Hoofdstuk XVI - Sociaal-cultureel werk

Artikelen 67 en 68

Deze artikelen strekken ertoe wijzigingen aan te brengen in respectievelijk artikel 22 en artikel 30 van het

.../...

decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Blijkens de memorie van toelichting wordt met die wijzigingen beoogd een "anomalie in de regelgeving" weg te werken die erin bestaat dat de in het voornoemde artikel 22 bedoelde gelijkmatige vermindering van de subsidie bij ontoereikend begrotingskrediet wel wordt toegepast op de organisaties die zich in regel hebben gesteld met de nieuwe decreetgeving, doch niet wordt toegepast op organisaties die dat niet hebben gedaan en onder de toepassing vallen van een overgangsregeling.

In plaats van zowel artikel 22 als artikel 30 van het decreet van 19 april 1995 te wijzigen, lijkt de bedoeling van de stellers van het ontwerp eenvoudiger te kunnen worden gerealiseerd door alleen artikel 30 aan te vullen.

Voor de bedoelde wijziging volstaat dan één artikel van het ontwerp, dat kan worden geredigeerd als volgt :

"Art. 67. Artikel 30, § 4, van het decreet van 19 april 1995 wordt aangevuld met het volgende lid :

.../...

«Evenwel wordt, bij ontoereikend krediet, voor het jaar 2000 (1) de gelijkmatige vermindering bedoeld in artikel 22 toegepast op het bedrag bedoeld in het eerste lid.»".

Hoofdstuk XVII - Dienst voor de scheepvaart

Artikel 69

Ook dit artikel blijkt betrekking te hebben op concreet aanwijsbare individuele gevallen, zodat de afdeling wetgeving er geen kennis kan van nemen.

Hoofdstuk XVIII - Havens

Artikel 70

Dit artikel strekt ertoe de inwerkingtreding van artikel 36 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens uit te stellen wat betreft artikel 39 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993.

(1) Luidens het ontworpen artikel 22, § 2 (artikel 67 van het ontwerp) dient de toepassing van de gelijkmatige vermindering te gebeuren "tijdens de overgangsperiode". Uit de memorie van toelichting blijkt echter dat het de bedoeling van de stellers van het ontwerp is om alleen "met ingang van 2000, het laatste jaar van de overgangsperiode" die vermindering toe te passen.

Het voornoemde artikel 36 voorziet in de opheffing van o.m. artikel 39 van het decreet van 18 december 1992 en is in werking getreden op 18 april 1999. Dat artikel 39 verleende aan de Vlaamse regering de bevoegdheid om, binnen de perken van de begroting, subsidies voor infrastructuurwerken toe te kennen aan de havenbesturen overeenkomstig de door haar nader te bepalen regelen (1). In de memorie van toelichting wordt in dat verband gesteld dat door de inwerkingtreding van het decreet van 2 maart 1999 "de gewestsubsidieëring aan de havens haar juridische basis (verloor)" en dat het noodzakelijk is dat, in afwachting dat een nieuw subsidiebesluit op basis van het decreet van 2 maart 1999 wordt vastgesteld, "de vroegere regeling (van het decreet van 18 december 1992) tijdelijk van toepassing gemaakt wordt, om nog subsidies te kunnen toekennen aan havenbesturen".

De in artikel 70 van het ontwerp gevolgde werkwijze komt erop neer dat wordt teruggekomen op een effectief in werking getreden opheffing van een regeling.

In dat verband moet erop worden gewezen dat volgens een vaste rechtspraak, zowel van het Hof van Cassatie als van de Raad van State, de opheffing van een bepaling - ook de impliciete opheffing als gevolg van een wijziging of een vervanging ervan - definitief is en dat de opgeheven bepaling niet herleeft wanneer de opheffingsbepaling haar

(1) Die nadere regelen werden vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1993 betreffende het subsidiëringsbeleid van de investeringen in de zeehavens.

gelding verliest (1). "Een (norm) die afgeschaft is, bestaat niet meer; hij is in het niet gekomen. Hij kan niet opnieuw van kracht worden en de afschaffing van de (...) bepalingen waardoor hij werd vervangen, kan niet tot gevolg hebben hem tot het leven terug te roepen en hem opnieuw in werking te stellen" (2).

De zaken zouden slechts anders liggen indien de opheffingsbepaling zou worden ingetrokken en bijgevolg zou moeten geacht worden nooit te hebben bestaan. In dat geval moet immers worden aangenomen dat de betrokken regeling nooit is opgeheven en is blijven bestaan in haar oorspronkelijke redactie.

Artikel 70 van het ontwerp zou derhalve alleen het door de stellers van het ontwerp beoogde doel bereiken, indien het uitstel van de inwerkingtreding van artikel 36 van het decreet van 2 maart 1999 kan worden gelijkgesteld met de intrekking van dat artikel 36 (in zoverre het betrekking heeft op artikel 39 van het decreet van 18 december 1992).

(1) Cass., 11 april 1932, Pas., 1932, I, 125; Cass., 4 juli 1949, Arr. Verbr., 1949, 438; Cass., 29 oktober 1957, Arr. Verbr., 1958, 111; R.v.St., Colman, nr. 14.429, van 7 januari 1971.

(2) Parl. St., Senaat, 1946-47, nr. 269, pp. 6 en 7. Zie ook in dezelfde zin, doch met betrekking tot de opheffing van een grondwetsbepaling, het advies van J. VELU, eerste advocaat-generaal in het Hof van Cassatie, in Parl. St., Senaat, B.Z. 1988, nr. 100-18/2, p. 7 e.v.

Een eenvoudigere - en meer rechtszekerheid biedende - werkwijze om een rechtsgrond te verschaffen voor de verdere subsidiëring op basis van de voorheen geldende regeling van artikel 39 van het decreet van 18 december 1992 (dus overeenkomstig het voornoemde besluit van 10 november 1993), zou er kunnen in bestaan in het decreet van 2 maart 1992 - bijvoorbeeld in een tweede lid van artikel 36 - een overgangsbepaling op te nemen krachtens welke de Vlaamse regering, gedurende een vast te stellen overgangsperiode, aan de havenbesturen verder subsidies voor infrastructuurwerken kan toekennen overeenkomstig het besluit van 10 november 1993.

Hoofdstuk XIX - Vlaamse sportfederaties

Artikel 71

1. In het eerste lid schrijve men "... en die met toepassing van het decreet van 13 april 1999 ..., met inbegrip van de overgangsmaatregel bedoeld in artikel 13, 1°, niet langer voor subsidiëring in aanmerking komen" in plaats van "... en die door de inwerkingtreding van het decreet van 13 april 1999 ... niet langer voor subsidiëring in aanmerking komen, na toepassing van alle overgangsmaatregelen die voorzien zijn in het decreet van 13 april 1999".

2. De toepassing van artikel 71, tweede lid, van het ontwerp heeft tot gevolg dat de federaties, waarop de ontworpen overgangsmaatregel van toepassing is, voor hun

.../...

personeelsleden in 2000 gesubsidieerd worden op dezelfde wijze als de erkende en subsidieerbare federaties en dus een financieel betere regeling genieten dan de federaties die onder de toepassing vallen van de overgangsmaatregelen bedoeld in artikel 13, 1°, van het decreet van 13 april 1999. Deze laatsten zien hun subsidie immers met 20 % afgetopt. De vraag rijst of de stellers van het ontwerp een dergelijk verschil in behandeling effectief beogen.

Het advies betreffende de hoofdstukken I, II, VI tot IX, XI, XIII en XX werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	J. SMETS,	
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. P. DEPUYDT, eerste auditeur, B. SEUTIN en G. VAN HAEGENDOREN, auditeurs en W. PAS, adjunct-auditeur. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris, en door Mevr. A. VAN MINGEROET en de H. H. COLIN, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

D. VERBIEST

Het advies betreffende de hoofdstukken I, III, IV, V, X, XII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX en XX werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	J. SMETS,	
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH, G. VAN HAEGENDOREN en Mevr. R. THIELEMANS, auditeurs, en de H. J. VAN NIEUWENHOVE, adjunct-auditeur. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris, Mevr. P. DE SOMERE, A. VAN MINGEROET en de H. H. COLIN, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER